

Bejr. Men naar man skal til at tænke paa, hvorledes man skal faa en saadan Havn bygget, synes den altid at være en saa kostbar Historie, at man ghyser tilbage for at faa begyndt derpaa. Forholdene ere derimod ikke saaledes, hvad en Havn ved Skagen angaar. Man kan ikke sige, at den skal bygges som en Nødhavn for at skaffe Fiskerne et Tilflugtssted i ondt Vejr. Hvad man der tænker sig, er en Fiskerihavn, der skal komme den stedlige Fiskerbefolkning til Hjælp i dens Erhverv. Det er ogsaa flere Gange blevet udtalt her, at naar der skal bygges en Havn, gælder det om at bygge den paa et Sted, hvor der i Forvejen er en Fiskerbefolkning. Det er nu min Mening, at der næppe noget Sted i Sylland findes en større Fiskerbefolkning end netop i Skagen, og jeg skal derom tillade mig at anføre nogle Tal. Der er omtrent 500 Fiskere i Skagen og deriblandt et Par Hundrede Fiskere, som fare med Kuttere, og omtrent 300, som fiske fra aabne Vaade. Der blev i Flor tilstillet os en Oversigt over, hvad der er blevet fisset ved Skagen, og det ses deraf, at det ikke er saa ganske ubetydeligt. Der fisses ved Skagen omtrent for 500,000 Kr. hvert Aar. Men naar man saa vil lægge Mærke til, hvor stort et Tab der høves paa en stor Del af den Fisk, der fanges der oppe, maa man vistnok indrømme, at der er Grund til at komme dette Erhverv til Hjælp. Der fisses f. Eks. med disse aabne Vaade 600,000 Pd. Fisk, der maa tørres og saltet, det svinder derved til 250,000 Pund. I hvert Tilstand har Fisken en Værdi af mindst 8 Dre Pundet, medens den i saltet og tørret Tilstand kun har en Værdi af 2½ Dre pr. Pund. Det er allerede paa denne Konto, et Tab af 33,000 Kr. Det paastaas tillige, at enhver Kutter — der er 26 Fiskerkuttere i Skagen — taber 1,000 Kr. om Aaret ved Rejsen op til Frederikshavn, fordi der paa denne Rejse dør en umaadelig Mængde Fisk. Naar Fiskerkutterne komme fra Vesterhavet eller Skagerak ind i det smulte Vand i Nærheden af Frederikshavn, hvor der er stille Vejr, falde Fiskene ned paa Bunden og kvæle hverandre. Naar Kutterne da komme til Land, er en stor Del af Fisken død. Man maa tillige tage i Betragtning, at Kutterne ofte ligge i flere Dage paa Grund af ugunstigt Vejr, inden de kunne komme op til Frederikshavn, og naar de skulle tilbage dertil, maa de undertiden gøre mange forgæves Forsøg paa at komme op omkring Skagen. Hvis de derimod havde en Havn ved Skagen, vilde de altid være paa Fiskepladsen, saa at de altid

kunde benytte det gunstige Vejr og faa langt flere Fiske dage end nu. De, der fiske med aabne Vaade, ville da være i Stand til at have deres Fangst i Htttesfæde i Stedet for, at de nu, naar de komme med en god Fangst, straks maa tage den i Land og sælge den med det samme. Naar de fik en Havn, kunde de altsaa regulere Markedet, medens Fisken nu tit kommer i for stor Mængde, hvilket trykker Prisene. Jeg kan ikke se rettere, end at, hvis man vil komme dette Erhverv til Hjælp, er der netop en passende Lejlighed her. Jeg tror næppe, at det kan siges om Vestkysten, at der findes saa mange Fiskere paa en Plads som her. Det er dog bitterligt, at de Fiskere, der bo spredt paa Kysten, ikke flytte fra disse Pladser, fordi der kommer en eller flere Havne. De ville selvfølgelig blive paa Pladsen og blive ved at fiske som sædvanlig med deres aabne Vaade. At en Havn paa Vestkysten ogsaa vil komme andre Folk til gode, kan der vel ikke være Tvivl om, men man kan ikke sige, at den i den Grad kan komme den store Mængde af Kystfiskerne til gode som en Havn ved Skagen. Naar man betragter disse Forhold, tror jeg, at man vil finde, at det er umaadelige Værdier, der hvert Aar gaa tabt for Fiskeriet paa Skagen, fordi de ikke have en Havn, hvor de kunne ty ind og aflæsse, hvad de have fanget med Kuttere og aabne Vaade. Jeg vil gerne henstille til den højtærede Indenrigsminister og til det eventuelle Finansudvalg, at tage denne Sag under alvorlig Overvejelse. Det forholder sig jo ikke her som med Bevillingen til Vestkysthavnen. Her er jo kun Tale om at hvide et Laan til Skagens Kommune, som denne vil påtage sig at forrente og afdrage, ganske vist først efter nogle Aars Forløb. Det kan gerne være, at det forlangte Naremaal er temmelig langt, og jeg tror heller ikke, at det vil være nødvendigt at gøre det saa langt. Jeg mener, at Havnen vil være til en saa umaadelig Fordel for Skagens Fiskere, at de saa snart Havnen er bygget, godt kunne påtage sig at forrente og afdrage Beløbet, naturligvis ikke med en alt for stor Procent. Men naar der her kun er Tale om at hvide et saadant Laan, synes jeg, at Forholdet stiller sig betydelig anderledes, end naar der er Tale om Vestkysten. Der er god Grund til paa denne Maade at komme Skagen til Hjælp snarest mulig. Det Beløb, der er Tale om, er jo ogsaa overkommeligt. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale den højtærede Indenrigsminister og det eventuelle Finansudvalg i Aar at være saa velvillig stemt mod Skagens Kommune, at de berøppe kunne faa bygget denne Havn, som er af